

## *In memoriam*

### **Aleksandra Pirkmajer Slokan (1950–2025)**

Aleksandra (tudi Vesna) Pirkmajer Slokan, profesorica latinščine in angleščine, je bila ena najbolj prepoznavnih slovenskih učiteljic in raziskovalk, ki se je posvečala pouku latinščine v osnovnem šolstvu. Njeno delovanje je bistveno prispevalo k razumevanju pomena antičnih jezikov pri mladih in jih hkrati vzgajalo v spoštovanju in ljubezni do kulturne dediščine. Od leta 1988 do upokojitve leta 2014 je na Osnovni šoli Prežihovega Voranca, v stavbi nekdanje klasične gimnazije, poučevala angleščino in latinščino. K njenim ključnim dosežkom lahko štejemo tudi to, da je avtorica več osnovnošolskih učbenikov in delovnih zvezkov za latinščino.

Slednjo je svojim učencem približevala tudi zunaj učilnice. Vodila je interesno dejavnost *Per vias antiquas* in organizirala letne latinske tabore, s katerimi je antični svet predstavila na ustvarjalen in doživljajski način. Posebej odmeven je bil projekt Epigrafika, ki ga je razvila v sodelovanju z Narodnim muzejem Slovenije. V okviru tega je nastala knjižica *Sprehod po rimskem lapidariju*, ki je mladim bralcem odpirala dostop do sveta antičnih napisov skozi primere materialne dediščine.

Svojo pot sodelovanja z muzeji je po upokojitvi leta 2014 še nadgradila, ko je s Slovenskim šolskim muzejem pripravila razstavo *Lingua Latina*: razstava o



*Aleksandra Pirkmajer Slokan ob odprtju razstave Lingua Latina  
28. maja 2015 v SŠM (hrani SŠM, fototeka, foto Ksenija Guzej).*

latinščini v javni osnovni šoli 1958–2015, ki je dokumentirala zgodovino in pomen pouka latinščine v slovenskem šolskem sistemu. Ob razstavi je izšel tudi istoimenski katalog.

V strokovnih razpravah je pogosto opozarjala na zmanjšanje števila ur latinščine ob prehodu z osemletne na devetletno osnovno šolo. Poudarjala je, da je ukinitvev pouka v šestem razredu zmanjšala možnost za poglobljeno učenje jezika. Obenem je zagovarjala zgodnje uvajanje latinščine, saj po njenem mnenju to pomembno prispeva k razvoju analitičnega in kritičnega mišljenja ter odpira prostor za razumevanje kulturne kontinuitete.

V strokovnih objavah je večkrat obravnavala tematiko jezika v učnem kontekstu in poudarjala pomen vpeljave virov kot sredstva, s katerim lahko latinščina postane živa in relevantna znotraj učnega procesa. Prav tako je sodelovala pri delih, ki reflektirajo razvoj pouka latinščine v javnih osnovnih šolah v obdobju po letu 1958, razpravljala o možnosti poučevanja in iskala priložnosti za prihodnost latinščine.

Za svoje inovativno delo na področju osnovnošolskega pouka latinščine je leta 1994 prejela priznanje Mestne občine Ljubljana – Center, leta 2009 pa nagrado Republike Slovenije na področju šolstva.

V hvaležnosti za pečat, ki ga je pustila v slovenskem šolstvu, se je spominjamo sodelavci Slovenskega šolskega muzeja.

*Anton Arko*